

Sentencja

Decyzję Komisji (UE) 2019/700 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.34914 (2013/C) wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo na rzecz systemu poboru podatku dochodowego od osób prawnych w Gibraltarze

należy interpretować w ten sposób, że

nie stoi ona na przeszkodzie temu, by krajowe organy odpowiedzialne za odzyskanie od beneficjenta przyznanej bezprawnie pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym zastosowały przepis krajowy przewidujący mechanizm zaliczenia podatków zapłaconych przez tego beneficjenta za granicą na poczet podatków, do których zapłaty jest on zobowiązany w Gibraltarze, w przypadku gdyby okazało się, że przepis ten znajdował zastosowanie w chwili dokonywania danych transakcji.

(¹) Dz.U. C 257 z 4.7.2022.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – Fédération des entreprises de la beauté/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM)

(Sprawa C-4/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Produkty kosmetyczne – Rozporządzenie (WE) nr 1223/2009 – Artykuł 27 – Klauzula ochronna – Artykuł 27 ust. 1 – Zakres stosowania – Tymczasowe krajowe środki ochronne – Środek o charakterze ogólnym – Zastosowanie do kategorii produktów kosmetycznych zawierających tę samą substancję – Środek o charakterze indywidualnym – Zastosowanie do zidentyfikowanego produktu kosmetycznego – Krajowy środek tymczasowy zobowiązujący do umieszczenia pewnych informacji na etykietach kategorii produktów niespłukiwanych zawierających fenoksyetanol]

(2022/C 418/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fédération des entreprises de la beauté

Strona pozwana: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM)

Sentencja

Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącego produktów kosmetycznych należy interpretować w sposób, że nie zezwała on właściwemu organowi państwa członkowskiego na przyjęcie ogólnych środków tymczasowych mających zastosowanie do pewnej kategorii produktów zawierających tę samą substancję.

(¹) Dz.U. C 79 z 8.3.2021.